

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 004287 21 Kv 8

Novi Travnik, 26.02.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca Senad Begović, predsjednik vijeća, Stana Imamović i Nijaz Krnjić članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Nusrete Skrobo, u postupku odlučivanja o zahtjevu braniteljice osuđenog S. B., Mirne Delalić advokata iz Tuzle, za ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka presudom ovoga suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine, a nakon što je Vrhovni sud Federacije BiH rješenjem broj 06 0 K 004287 20 Kž 5 od 02.02.2021. godine ukinuo rješenje ovog suda broj 06 0 K 004287 20 Kv 7 od 06. 10. 2020.godine, po osnovu iz člana 346. stav 1. i 348. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/04, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10 i 8/13), dana 26.02.2021. godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Odbija se kao neosnovan zahtjev braniteljice osuđenog S. B. sin M. i majke M.1, rođena Budimir, rođen... godine u mjestu R., općina N. T., trenutno na izdržavanju kazne zatvora u Kaznionici Glina, R. H. JMBG:..., oženjen, otac troje punoljetne djece, za ponavljanje krivičnog postupka pravomoćno okončan presudom ovoga suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine koja je djelimično preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine.

Obrazloženje

Zahtjevom od 15.05.2020. godine koji je za osuđenog S. B. podnijela braniteljica Mirna Delalić, advokat iz Tuzle, traži se ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka presudom ovog suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine koja je djelimično preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije BiH broj 06 0 K 004287 14 Kž 3 od 25.02.2015. godine. Zahtjev je podnesen iz razloga propisanih članom 343. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i u bitnom navodi da je Z. B., sin osuđenog nakon pravomoćnosti presude saznao da A. P. iz Travnika ima određena saznanja o događaju od 30.09.2011. godine i da je na te okolnosti 11.03.2020. godine u kancelariji braniteljice dao izjavu u pisanoj formi koju je istog dana ovjerio kod notara Jadranke Škarica iz Tuzle, da njegova saznanja mogu dovesti do oslobađanja osuđenog S. B. ili eventualno da bude osuđen po blažem krivičnom zakonu i da zbog stanja nesreće u Federaciji BiH prouzrokovano širenjem pandemije korona virusa, zahtjev nije ranije podnesen. U odnosu na sam postupak koji je vođen pred ovim sudom ističe da je odbrana osuđenog S. B. dokazima koji su joj bili dostupni u tom periodu osporavala navode optužnice i da se ovaj zahtjev ne podnosi iz tih razloga, nego iz razloga što je nakon pravomoćnosti presude ovog suda odbrana

pribavila novi dokaz, odnosno da svjedok A. P. iz Travnika zna okolnosti o samom događaju 30.09.2011. godine koji se desio u ugostiteljskom objektu „B.“MC BiH u naselju P. u T., a koja je prenio sinu osuđenog 2019. godine, da je sa tim saznanjima upoznao i braniteljicu, nakon čega je njegova izjava otkucana u njevoj kancelariji i ovjerena kod notara. S obzirom da su iste činjenice u svojim iskazima na glavnom pretresu potvrdili svjedoci A. S. i V.Č., čijim iskazima prvostepeni i Vrhovni sud nisu poklonili vjeru, nego iskazima iz istrage, te da ovaj svjedok ima i posrednih saznanja oko događaja koji se desio u samom objektu i u tom pravcu u bitnom navodi da je A. P. poznao oštećenog Z. J. kao naprasitog i silnog čovjeka, da ga je vidio ispred objekta nakon ovog događaja i čuo da je konobarima rekao „ubio sam ono govno, dobro pazite šta pričate pred policijom, da ne bih i vas pobio“ i da im je prijetio da će im pobiti žene i djecu i cijelu familiju. Iz tih razloga smatra da bi se u ponovljenom postupku, saslušanjem ovog svjedoka moglo utvrditi da se događaj nije desio na način kako je to opisano u optužnici, a što je prihvatio prvostepeni i Vrhovni sud, odnosno da je na osuđenog S. B. prvi pucao oštećeni Z.J., te da ga je S. ranio u samoodbrani ili pak u prekoračenju nužne odbrane, jer nije sporno da je i sam u tom događaju zadobio teške tjelesne povrede opasne po život, jer su svjedoci A. S. i V. Č. dali logično obrazloženje zbog čega su na glavnom pretresu sam događaj opisali drugačije nego u istrazi. Kada se dovedu u vezu iskazi ovih svjedoka sa glavnog pretresa sa saznanjima koje ima A. P., očigledno je da se događaj desio upravo na način kako ga opisali ovi svjedoci na glavnom pretresu, stoga bi saslušanje A. P. u ponovljenom postupku moglo imati odlučujući značaj i uticaj na drugačiju ocjenu iskaza svjedoka A. S. i V. Č. kao i drugačiju ocjenu i vjerodostojnost iskaza samog S. B. koji u istrazi kao i na glavnom pretresu nije sporio da je sa D. Š. i još nekoliko osoba došao u objekat kod oštećenog Z. J., ali ne sa namjerom da ga liši života nego da na miran način razriješe međusobne probleme, da je prilikom ulaska u objekat oštećeni već držao pištolj u ruci zbog čega ga je upozorio da nema pucanja, a ostalima rekao da legnu na pod, što su potvrdili svjedoci A. S. i V. Č., a koje je nakon događaja od V. Č. saznao A. P., da je oštećeni ranio osuđenog u stomak i nanio mu tešku tjelesnu povredu od koje je jedva preživio i da je nakon toga uzvratio pucanj prema oštećenom, ali ga nije pogodio, čemu ide i prilog činjenica da je oštećeni sam izišao ispred objekta i rekao prisutnima da je ubio B. S., što je potvrdio i svjedok I. K.. Upravo na ove okolnosti se i predlaže saslušanje novog svjedoka čime bi se otklonile sve sumnje koje su očito bile prisutne i kod prvostepenog i Vrhovnog suda u pogledu valjanosti iskaza A. S. i V. Č. koje su dali na glavnom pretresu i radi pravičnosti postupka, cjelokupna situacija bi se mogla sagledati iz drugog ugla, posebno radi utvrđenja bitne činjenice da li je kod osuđenog i ostalih koji su došli u objekat oštećenog postojao „prethodni dogovor“ i umišljaj osuđenog za počinjenje krivičnog djela ubistva, budući da na te okolnosti optužba nije izvela ni jedan dokaz, da od utvrđenja činjenice ko je prvi pucao zavisi da li je osuđeni pucao u samoodbrani ili prekoračenju nužne odbrane, ali da se u svakom slučaju ne može raditi o krivičnom djelu ubistva, jer ni za prvostepeni sud nije sporno (strana 25 obrazloženja presude), da je iz oružja koje je kod sebe imao osuđeni ispaljen samo jedan metak i nije pogodio oštećenog, zbog čega nije utvrđena ni činjenica ko je pucao u oštećenog. Posebno naglašava da je ostala nerazjašnjena činjenica zbog čega oštećeni nije odmah prevezen u bolnicu nego nakon više od sat vremena, što proizilazi iz medicinske dokumentacije, ali i iz iskaza M. B. koji je potvrdio da oštećeni nije želio izići iz vozila, iz čega se može izvesti zaključak da je bio svjestan radnji koje je počinio prema osuđenom, misleći da ga je ubio, a što sve potvrđuje i novi svjedok A. P. Kako odbrana osuđenog u toku postupka, niti njegova porodica, nije mogla znati za saznanja A. P. jer o tome nikome nije govorio, smatra da su ispunjene pretpostavke za ponavljanje pravomoćno okončanog postupka po

osnovu člana 343. stav 1. tačka c.) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, jer je pravo optuženog i njegove odbrane da prikupljaju dokaze propisano odredbom člana 276. stav 2. tačka b.) Zakona o krivičnom postupku, a dokaze odbrane shodno odredbi člana 15. stav 1. istog zakona sud je dužan cijeniti na isti način kao i dokaze tužilaštva, što se garantuje i članom 6. stav 3. tačka d) Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda. Iz navedenih razloga predlaže ovom sudu da usvoji zahtjev za ponavljanje krivičnog postupka protiv osuđenog S. B. i da se u ponovljenom postupku sasluša A. P. u svojstvu svjedoka na okolnosti koje su iznesene u zahtjevu. Uz zahtjev dostavlja punomoć od 21.02.2020. godine i izjavu A. P. od 11.03.2020. godine ovjerenu pod brojem OPU-OV-1368/20.

Odlučujući o zahtjevu za ponavljanje postupka ovaj sud je rješenjem od 17.06.2020. godine odbio zahtjev kao neosnovan, koje je povodom žalbe braniteljice osuđenog ukinuto rješenjem Vrhovnog suda Federacije BiH od 17.09.2020. godine, jer je Vrhovni sud našao da je od strane ovog suda počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH jer nisu cijanjene činjenice i okolnosti iz zahtjeva za ponavljanje krivičnog postupka u odnosu na to da li osuđeni i pored dužne pažnje i opreza, nije mogao predložiti saslušanje navedenog svjedoka na glavnom pretresu te je slijedom toga.

U ponovljenom postupku rješenjem od 06.10.2020. godine zahtjev ponovo je odbijen iz razloga što saslušanje predloženog svjedoka ne bi dovelo do bitno drugačijeg činjeničnog stanja koje bi rezultiralo oslobađajućom presudom, niti bi se na osuđenog mogao primijeniti blaži krivični zakon. Međutim, odlučujući o žalbi braniteljice osuđenog Vrhovni sud Federacije BiH je rješenjem 06 0 K 004287 20 KŽ 5, ponovo djelimično uvažio žalbu i ukinuo rješenje ovog suda iz razloga što ponovo nisu dati razlozi o odlučnim činjenicama u odnosu na to zašto smatra neprihvatljivim navode iz zahtjeva da i pored dužne pažnje i opreza, navedeni dokaz nije mogao biti predložen na glavnom pretresu zbog čega je našao da je ovaj sud ponovo počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH te naložio ovom sudu da u ponovljenom postupku otkloni navedenu bitnu povredu odredaba Zakona o krivičnom postupku i donese pravilno i zakonito rješenje.

Članom 343. Zakona o krivičnom postupku propisani su uslovi za ponavljanje krivičnog postupka u korist osuđenog, prema kojoj se postupak se između ostalog može ponoviti i ako su iznesene nove činjenice ili budu predloženi novi dokazi koji i pored dužne pažnje i opreza, nisu mogli biti predloženi na glavnom pretresu, pod uslovom da sami za sebe ili u vezi sa ranije izvedenim dokazima, mogu dovesti do oslobađanja osuđenog ili bi bio suđen po blažem krivičnom zakonu. Iz ove zakonske odredbe proizilazi da za ponavljanje postupka po ovom osnovu, moraju kumulativno biti ispunjena oba propisana uslova.

Nesporno je da predloženi svjedok A. P. nije saslušan u postupku koji je prethodio donošenju pravomoćne osuđujuće presude, odnosno da se radi o novom dokazu i novim činjenicama za koje osuđeni i odbrana nisu mogli znati niti predložiti izvođenje ovog dokaza do okončanja glavnog pretresa. Stoga je ispunjen prvi uslov za ponavljanje pravomoćno okončanog krivičnog postupka u korist osuđenog propisan članom 343. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Međutim, činjenice koje proizilaze iz izjave predloženog svjedoka od 11.03.2020. godine, a na kome se isključivo i temelji opravdanost zahtjeva za ponavljanje postupka, same za sebe niti u vezi sa drugim provedenim dokazima u ovom krivičnom postupku, ne bi dovele do oslobađanja osuđenog ili primjene blažeg krivičnog zakona iz sljedećih razloga:

Presudom ovog suda broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine S. B. je oglašen krivim za počinjenje krivičnog djela ubistva iz člana 166. stav 1. Krivičnog zakona Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 24711, 59/14, 76/14 i 46/16) i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 8 godina. Presuda je donesena na osnovu mnogobrojnih materijalnih dokaza, vještačenja i iskaza saslušanih svjedoka optužbe među kojima su i A. S. i V. Č. i svjedoka odbrane. Na osnovu provedenih dokaza sud je utvrdio da je djelo počinjeno 30.09.2011. godine oko 20,20 sati u objektu „B.“ MC BiH u naselju P. u T., na način da je osuđeni S. B. po prethodnom dogovoru i zajedno sa D. Š. i više drugih osoba neutvrđenog identiteta, u namjeri da usmrti oštećenog Z. J., znajući da se nalazi u tom objektu, sa tim osobama vozilima došao u blizinu objekta, da su bili naoružani pištoljima i revolverima raznih marki, kalibara i modela i čeličnim palicama, da su prije ulaska u objekat na glave navukli crne maskirne kape zvane „fantomke“ i rukavice, nakon čega su S. B., D. Š. i još najmanje tri nepoznata počinitelja sa oružjem u rukama ušli u objekat i odmah po ulasku ispalili više metaka u pravcu oštećenog koji je u tom momentu sjedio za stolom, da je jedan metak ispaljen iz pištolja marke „C. z. ...“ kalibra ...mm pogodio oštećenog od čega su mu nanesene smrtonosne povrede od kojih 04.10.2011. godine preminuo u Kliničkom Centru Univerziteta u Sarajevu.

Iz obrazloženja presude proizilazi da su u tom postupku provedeni mnogobrojni materijalni dokazi, vještačenja, saslušani svjedoci optužbe i odbrane, kao i osuđeni S. B.. Iskazima svjedoka optužbe V. Č. i A. S. datih na glavnom pretresu sud nije poklonio vjeru, nego iskazima iz istrage i za to dao potpuno i jasno obrazloženje (strana 12, 13, 14, 15, 16 i 17 presude od 24.12.2013. godine). Iz iskaza datih u istrazi ovi svjedoci, kao neposredni očevidci događaja (prvi sjedio sa oštećenim za istim stolom kada su u objekat upale maskirane osobe, a drugi radio kao konobar) proizilazi da se kritičnog događaja prvo začula pucnjava ispred ugostiteljskog objekta i istovremeno se otvarala ulazna vrata od objekta u koji je ušlo 5-6 maskiranih osoba obučenih u crnu odjeću, da su na glavi imali kape zvane „fantomke“ sa otvorima za oči i malim otvorom za usta, da su prije ulaska maskiranih osoba u objekat čuli viku i galamu, da je osoba koja je prva ušla u objekat u rukama držala manji pištolj, sivkaste boje i odmah ga uperio prema u pravcu za kojim je sjedio oštećeni i svjedok V. Č. i da je prvi zapucao u pravcu oštećenog Z. J.

Dovodeći u vezu iskaze ovih svjedoka sa iskazima svjedoka koji su se u kritično vrijeme nalazili u susjednom ugostiteljskom objektu vlasništvo S. M., između ostalog i sa iskazom svjedoka M. B., koji živi u neposrednoj blizini objekta u kome se desio kritični događaj i sa materijalnim dokazima, sudeće vijeće je utvrdilo, vrijeme, mjesto i način na koji se desio sporni događaj, odnosno da su 5-6 maskiranih osoba naoružani ušli i objekta u kome je bio oštećeni, da je jedan od njih odmah ispalio jedan metak u pravcu oštećenog i pogodio ga, nanio mu teške tjelesne povrede od kojih je kasnije preminuo. Da je kritične prilike ispaljen jedan hitac nije sporno, obzirom da je na lice mjesta uz pištolj bio i okvir u kome su pronađena 4 metaka, kao i čahura od ispaljenog metka, a da je jedan metak ispalio unutar objekta, potvrdio je i optuženi saslušan u svjodstvu svjedoka.

Utvrđene činjenice iz presude broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine, u cijelosti je prihvatio i Vrhovni sud Federacije BiH koji je presudom broj 06 0 K 004287 14 KŽ 3 od 25.02.2015. godine djelimično preinačio presudu ovog suda u odluci o krivično pravnoj sankciji, dok je u preostalom dijelu prvostepena presuda je ostala neizmijenjena.

Iz sadržaja izjave svjedoka A. P. od 11.03.2020. godine proizilazi da je izjavu dao nakon razgovora sa sinom osuđenog i braniteljice, te odlučio da iznese svoja saznanja o kritičnom događaju. U bitnom navodi da se toga dana nalazio u kafani „K. S.“ čiji je vlasnik osoba pod nadimkom „K.“ koja se nalazi preko puta objekta u kome se desio kritični događaj, iz koga je nakon što je čuo pucnje sa još nekim osobama, istrčao vani i vidio oštećenog kako izlazi iz svog objekta i da nije primijetio da je ranjen, da je za ranjavanje saznao kasnije od osobe po nadimku „K.“ da je čuo da je oštećeni rekao: „Ubio sam ono govno, dobro pazite šta pričate pred policijom da ne bi i vas pobio“ i da je svojim uposlenicima prijetio da će im pobiti ženu, djecu i svu familiju. Pored toga navodi da zna da je oštećeni bio Legiji stranaca, j da je inače bio naprasit i silan čovjek, da nikome nije davao pardona i da je sve u životu rješavao silom, da mu je V. Č. koji je bio očevidac događaja unutar objekta, sljedećeg dana ispričao što se desilo. Između ostalog, da je i njega njega oštećeni odgurnuo, da je ispod rafe uzeo pištolj i pucao unutar objekta, da se V. sakrio ispod stola, nakon čega više nije vidio šta se dešavalo, da mu je poznato da oštećeni nije htio izaći iz auta kada su ga dovukli u bolnicu i da je te prilike rekao da se osuđeni jednom izvukao u N. T., ali da je sada došao tamo gdje treba. Obrazložio je i razloge zbog čega nije ranije davao izjavu u vezi sa ovim događajem i pojasnio da ga policija nije pozivala, a da on nije mislio da saznanja koja ima, mogu biti od značaja za sam postupak, da je dao ovu izjavu jer ga je sin osuđenog zamolio da sve ovo ispriča advokatu i spreman je istu ponoviti pred sudom

U konkretnom slučaju, po ocjeni ovoga vijeća iskaz svjedoka A. P. od 11.03.2020. godine ne bi doveo do bitno drugačijeg činjeničnog stanja od onoga koje je utvrđeno u presudi broj 06 0 K 004287 12 K od 24.12.2013. godine, na osnovu koga bi sud u ponovljenom postupku mogao osloboditi osuđenog ili primijeniti blaži krivični zakon u smislu blaže kvalifikacije i blaže krivično pravne sankcije. Ovo iz razloga što predložen svjedok nije bio očevidac događaja unutar objekta, nego svoja saznanja temelji na naknadnom kazivanju svjedoka V. Č., o čijim iskazima se decidno i opširno izjasnilo sudeće vijeće, sa jasnim obrazloženjem zbog čega nije poklonilo vjeru izmijenjenom iskazu ovog svjedoka na glavnoj raspravi, nego iskazu koji je dao u toku istrage.

Stoga je, imajući u vidu odredbu člana 323. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH prema kojoj uslovi za ponavljanje krivičnog postupka moraju biti kumulativno ispunjeni, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja po osnovu iz člana 346. stav 1. i člana 348. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH.

Zapisničar
Nusreta Skrobo

Predsjednik vijeća
Senad Begović

Pravna pouka:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu Federacije BiH.
Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 3 dana od dana prijema
rješenja i ne zadržava izvršenje rješenja.